

14 **S** CLARISSIMO D.
HIERONYMO BVLSIDIO PRAEPOSITO
ARIENSI, CATHOLICI REGIS CA
ROLI A CONSILIIS, PETRVS
AEGIDIVS ANTVERPI-
ENSIS S. D.

VPERIORIBVS hisce diebus ornatissi-
me Buslidi, misit ad me THOMAS ille
MORVS, te quoq; teste, cui notissimus
est, eximium huius ætatis nostræ decus,
Vtopiā insulā, paucis adhuc mortalibus
cognitā, sed dignā in primis, quām ut plusq; Platonicam
omneis uelint cognoscere, præsertim ab homine facūdissi-
mo sic expressam, sic depictā, sic oculis subiectā, ut quo-
ties lego, aliquanto plus mihi uidere uidear, q; cū ipsum
Raphaelē Hythlodæū (nam ei sermoni æque interfui ac
MORVS ipse) sua uerba sonantē audirē. Etiam si uir ille
haud uulgarī præditus eloquentia sic rem exponeret, ut
facile appareret eum nō ea referre, quæ narrantibus alijs
didicisset, sed quæ cōminus hausisset oculis, & in qbus nō
exiguū tempus esset uersatus, homo mea quidē sentētia,
regionū, hominū, & rerū experientia uel ipso Vlysse su-
perior, & qualē octingentis hisce annis nusq; arbitrer na-
tum, ad quē collatus Vespuici nihil uidisse putet. Iam
præterq; quod uisa q; audita narramus efficacius, aderat
homini peculiaris quædā ad explicandas res dexteritas.

Attamē

Attamen eadē hæc quoties MORI penicillo depicta con-
templor, sic afficio, ut mihi uidear nōnunq; in ipsa uerfa
ti Vtopia. Et hercule crediderim Raphaēlē ipsum minus
in ea insula uidisse p; omne quinquenniū quod illic egit,
q; in MORI descriptione uideri liceat. Tantū hic occurrit
undi q; miraculoꝝ, ut ambigā quid primū, aut potissimū
admirer, felicissimae memoriae fidem, quæ tot res auditas
duntaxat penè ad uerbū reddere potuerit. an prudentiā,
qui uulgo ignotissimos fontes, unde oīmia reipublicæ uel
oriūt mala, uel otiri possent bona, sic animaduertit. an
orationis uim ac facultatē, qua tanta sermonis latini puri-
tate, tantis dicendi neruis, tot res cōplexus est, præsertim
un⁹ in tot publica simul & domestica negotia distractus.
Verū hæc oīmia tu minus admiraris doctissime Buslidi,
qui familiari etiā cōsuetudine penitus habes cognitū, ho-
mine maius ac propè diuinū hominis ingenii. In cæteris
igitur nihil est, quod illius scriptis queā adiçere. Tantū te
trastichū uernacula Vtopiensiū lingua scriptum, quod à
MORI discessu, forte mihi ostēdit Hythlodæus apponē-
dum curaui, præfixo eiusdē gentis alphabeto, tū adiectis
ad margines aliquot annotatiunculis. Nā quod de insu-
la situ laborat MORVS, ne id quidē omnino tacuit Ra-
phael, quanq; paucis admodū, ac uelut obiter attigit, ue-
lut hoc alij seruās loco. Atq; id sanè nescio quo modo ca-
sus quidā malus utriq; nostrū intuidit. siquidē cum ea lo-
queretur Raphaēl, adierat MORVM è famulis quispiā,
qui

qui illi nescio quid diceret in aurē, ac mihi quidē tanto attentius auscultanti, comitū quispiā, clarius, ob frigus opīnor, nauigatione collectū, tussiens, dicentis uoces aliquot intercepit. Verū non conquiescā, donec hāc quoq; partē ad plenū cognouero, adeo ut nō solum situm insulæ, sed ipsam etiā poli sublationē sim tibi ad unguē redditurus, si modo incolumis est noster Hythlodæus. Nam uarius de homine rumor adferit, alijs affirmant, perisse in itinere, rursus alijs reuersum in patriā, sed partim suorū mores nō ferentē, partim Vtopiæ desyderio sollicitatū, eò remigrasse. Nā quod huius insulæ nomē nūsc̄ apud Cosmographos reperiat, pulchre dissoluit Hythlodæus ipse. Si quidem fieri potuit, inquit, ut nomē quo ueteres sint usi, postea sit cōmutatū, aut etiā illos hāc fugerit insula, quādo & hodie cōplures oriuntur terræ, priscis illis Geographis intactæ. Quanq; quorsum attinet hic argumentis astruere fidē, cū M O R V S ille sit autor? Cæterū quod is ambigit de aëditione, equidem laudo & agnosco uiri modestiā. At mihi uisum est opus modis omnibus indignū quod diu premeretur, & cū primis dignū, quod exeat in manus hominū, idc̄ tuo potissimū nomine cōmendatū orbi, uel qd' M O R I dotes tibi præcipue sint p̄specta, uel qd' nemo magis idoneus, q̄ rectis cōsilijs iuuet républicā, in qua iā annis cōpluribus, summa cū laude uersaris, tum prudētiæ, tū integratatis. Bene Vale studiorū Meccoenas,

& hui⁹ seculi dec⁹, Antuerpiæ An. M.D.XVI. Cal. Nouēb.

Thomas